

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

17. Sanctissimus in Christo, &c. Declaratio S.D.N. Pii Divina Providentia
Papæ IV. quod gratiæ de non residendo, & percipiendo fructus, ratione
studii, non valeant sine consensu Ordinarii: anno 1564.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

1564.
XVII.
Ex Mem.
du Clergé
de France
Tom. 2.
pag. 373.

Declaratio S. D. N. Pii Divinâ Providentiâ Papa IV. quod gratiâ de non residendo, & percipiendo fructus, ratione studii, non valeant sine consensu Ordinarii: anno 1564.

PIUS EPISCOPUS.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster, Dominus Pius, Divinâ Providentiâ Papa IV. ad cujus aures pervenit, nonnullos curata, vel alios Sacros Ordines, aut personalem residentiam requirentia Beneficia obtinentes, sub prætextu, quod litteris operam dare cupiebant, post Confirmationem Concilii Tridentini, per Sanctitatem suam factam, & publicatam, secum, ut litterarum studio in loco, ut illud vigeat Generale Concilium, actu insistendo, ratione Beneficiorum, per eos obtentorum hujusmodi, usque ad quinquennium, vel aliud tempus, tunc expressum, dummodo infra primum illius annum Subdiaconi fierent, ad reliquos Ordines promoveri minime tenerentur, & tam iidem interim, quam alii, etiam ad eosdem Ordines, vel eorum aliquem seu aliquos promoti, quod similiter Studentes, Beneficiis per eos obtentis, per Vicarios idoneos, per locorum Ordinarios, etiam congrua fructuum Beneficiorum hujusmodi portione illis assignata, deputandos, in Divinis serviendo, animarum Curam illis imminuentem exercendo, & alia incumbentia onera supportando, usque ad simile tempus personaliter in eisdem residere non tenerentur; & nihilominus interea omnes eorundem Beneficiorum fructus percipere possent: per ordinariam Sanctitatis suæ signaturam, seu Penitentiarie suæ officium dispensari, sibi que pariter indulgeri obtinuerunt, Nullum in his vel fraudi, vel circumventioni locum, præsertim quoad absentes à Romana Curia, de quorum qualitatibus facilis notitia haberi non potest, quorum humana ratione provideri potest, relinquere volens, Concilii etiam Tridentini Decretis in hærendo, hujusmodi dispensationes & indulta hæcenus concessa, ac tam ipsius Penitentiarie, quam Apostolicas, & alias desuper confectas & consciendas litteras, processusque habitos, & habendos, per easdem dictis absentibus nullatenus suffragari, nisi singulorum Ordinariorum locorum, in quibus singula Beneficia hujusmodi consistunt, consensus gratis præstandus ad id accedat, Apostolica Auctoritate declaravit, decernens irritum &c.

Placet, publicetur & describatur.

Acta & publicata fuit superscripta regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, die verò Veneris vigesima quarta Mensis Novembris, Pontificatus Sanctissimi Domini Pape anno quinto.

A. Lomellinus, Custos.

XVIII.
Ex Mem.
du Clergé
Tom. 2.
pag. 432.

Contra eos, qui Simoniam committunt, quam vocant Confidentiam Beneficiorum: anno 1564.

PIUS EPISCOPUS.

Sermonis Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanum Pontificem in excelsa militantis Ecclesie specula constitutum, vigiles mentis oculos, non solum in absentium extendere, sed potissimum in præsentium, domesticorumque Fratrum, & filiorum suorum mores diligenter perferutandos aliquando reflectere, ac eos præsertim, quos in Apostolicæ sollicitudinis partem evocavit Altissimus, nedum ab omni pactionis illicitæ contagione, verum etiam ab ejus omnimoda suspi-

cione, vacuos & immunes conservare decet, ut qui cæteros illustri officii sublimitate antecellunt, eosdem præca etiam illa morum integritate præstare dignoscantur. Sanè licet dudum, cum certam Simoniacæ pravitate speciem, quam Beneficiorum Confidentiam vocant, etiam in Romanam Curiam, atque adeo in sacrum venerit Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, quasi cuniculos irrepisse, ac nonnullos ex ipsis Fratribus nimia quadam facilitate, sed potius importunitis amicorum familiarumque precibus adductos, Beneficia Ecclesiastica in Confidentiam hujusmodi recepisse, & frequenter percipere, intelleximus; Hanc illicitam beneficentiæ exercendi, seu amicitie tollendæ viam à tanto saltem Collegio profors eliminare cupientes, eosdem Fratres in Consistorio nostro secreto, non semel admonuerimus, huic aliena Beneficia custodiendi modo ne assuescerent, neve illa hoc pacto reciperent, ut que sic recepta dimitterent. Nihilominus nuper ad aures nostras pervenit, eorum aliquos, monitionis nostræ, imò potius summet oblitos, ea quæ custodiendi reciperent Beneficia, nondum tamen dimisisse.

Et insuper illos & nonnullos alios, & etiam Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos, ac Cameræ Apostolicæ Clericos, Ecclesias, Monasteria, Dignitates, & talia Beneficia ejusmodi, in sui favorem resignata, cessa, vel alias dimissa acceptasse, aut de illis per obitum, vel alias vacantibus, à Nobis & Prædecessoribus nostris, seu etiam ab Ordinariis & aliis inferioribus Collatoribus, etiam ad Patronorum præsentationem, ad alterius commodum sibi provideri obtinuisse, illaque ac etiam alia, aliter vacantia, sibi in titulum, commendam, vel administrationem, aut alias dicta auctoritate concessa, quandoque in resignantium, vel cedentium, seu etiam aliorum favorem cessisse, vel alias dimisisse; ac sibi propterea pensiones annuas ac fructus, redditus, & proventus Ecclesiarum, Monasteriorum, Dignitatum, & aliorum Beneficiorum hujusmodi, in toto vel in parte, etiam aliquando cum facultate illas & illos transferendi, ac etiam collationem, provisionem, præsentationem, & aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum, ad earundem Ecclesiarum, Monasteriorum, Dignitatum Prælatos pro tempore existentes, ac alios hujusmodi Beneficia pro tempore obtinentes pertinentium, nec non regressus, sive accessus, & ingressus ad Ecclesias, etiam Cathedrales, Monasteria, ac alia diversa Beneficia Ecclesiastica sibi reservari procurasse, & obtinuisse, ad hoc videlicet, ut confidentes sic Decimarum Apostolicarum, vel communis dicti Collegii & annatæ, aliorumque jurium dictæ Cameræ debitorum solutionem eludant, integritate Beneficiorum, etiam in Mensibus Apostolicis vacantium, aut alias dispositioni Sedis Apostolicæ generaliter reservatorum, collationibus, ac interdum ut Beneficia ipsa, tempore præcedente, in aliquorum tunc forsitan de jure inhabilium, & incapacium, vel nondum adhuc natorum, favorem cedantur, seu resignentur, vel personæ ut inhabiles & incapaces hujusmodi, etiam laici, pensionibus ac fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis fruantur, & gaudeant, seu potius illis, & facultate transferendi prædicta abutantur in animarum suarum periculum, & perniciosum exemplum. Quare Nos hanc Cardinalium eorundem, in monitionibus nostris parendo incuriam, & tam illorum, quas cæterorum Prælatorum, etiam Clericorum, ac aliorum quorumcumque indignam fallaciam conniventibus oculis diutius minime dissimulandam, sed huic errori, ne radices altius agat, occurrendum tandem esse censimus. Et quoniam hanc ipsorum qui monitioni nostræ non parentes, Beneficia hujusmodi Confidentie, ut præfertur, retinuerunt, & fructus ex eis indebitè,